

dette Tings Renomme. Vi have slaaet stærkt til Agravnerne paa mange Punkter, og jeg har ikke stemt for deres Forbringelse. S. E. i Fjor, da vi havde en Lov om at faa Rentefoden ned, og hvor der var udprægede Agravner her i denne Sal, som erklærede, at det kunde man ikke indlade sig paa, det var, som den daværende Justitsminister (Nellemann) sagde, at putte Hænderne i andre Folks Lommer. Jeg siger: lad os forsøge, om vi ikke kunne hjælpe Landmændene her, lad os forsøge, om vi ikke kunne faa den højtærede Justitsminister og Kirkeminister til at se at bringe Rentefoden ned; men det lod ikke til, at være Tingets Flertals Anskuelse. Nu siger jeg — jeg taler ganske vist kun paa egne Vegne, men jeg antager, at de Ansuelser, jeg udtaler, ville finde mere Gehør andetsteds end i denne Sal — lad os se at faa et praktisk Resultat ud deraf, lad os se at faa noget, der kan gavne Landmændene, saa kunne vi allesammen gladelig gaa med dertil.

Landbrugsministeren (Sehested):

Det erede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) rettede et bestemt Spørgsmaal til mig, som jeg skal besvare. Han spurgte mig, om jeg vilde være fornøjet, hvis jeg kunde faa en Lov, som alene omhandlede Gødningstoffer. Jeg skal herpaa svare, at jeg ikke vilde være fornøjet med en saadan Lov.

Brun: Det synes jo saa, at de Anker, der stilles imod dette Forslag, særlig dele sig i to Grupper, to Sorter. Der er nemlig dels Ankerne mod det upraktiske i Lovforslaget, man tvivler om, at det er praktisk udførligt, og dernæst er der Følelsen af Misnøje med Loven i sin Helhed, som stoffende et Slags, om jeg saa maa sige, Mistillidsforhold frem mellem Køber og Sælger. Dette Mistillidsforhold var imidlertid netop det, Loven skulde modarbejde. Dette Mistillidsforhold, der nu er til Stede, og som viser sig i den Kontrol, man privat søger at faa gennemført, vilde for en stor Del forbinde, naar man fra Sælgerens Side fik disse kontrollerende Bestemmelser eller rettere sagt disse Garantibestemmelser for, hvad der bliver solgt. Enhver Kontrol er gavnlig, jeg tror, enhver vil indrømme, at al Kontrol er gavnlig. Da i sin Tid Markfrøkontrollen, der jo etableredes som et privat Foretagende, blev institueret, skete dette under en meget stor Modstand fra Handelsstandens Side, og den blev stærkt angrebet

fra den Side, men nu tør jeg nok sige, at enhver handlende her i Landet er grumme glad over denne Kontrol, og saa meget er da sikkert, at det mest er de handlende, der benytte den, fordi Markfrøhandelen er gaaet over i det Spor, at der garanteres. Vil det saa være en Ulykke, om denne Garanti bliver obligatorisk, naar den allerede nu gennemføres fuldstændig frivilligt? For Resten have vi i Lovforslaget ikke en Gang foreslaaet det gjort obligatorisk med Hensyn til Markfrø. Netop der har man opfattet Lovforslaget saaledes, at det kun skulde være efter Dnsse, naar vedkommende Køber ønskede at undgaa at faa et saadant Garanti-bevis, saa skulde han være fri for det. Vilde det være en stor Ulykke, om man lige over for Købmandsstanden etablerede disse obligatoriske Garantidokumenter? Det erede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) udbredte sig med mange Ord og med stor Betsalenhed herover og sagde, at det var et Trællemærke, der blev sat paa Landbruget ved, at man vilde tvinge det til at modtage disse Garantidokumenter fra Købmanden. Saa, jeg ser det nu ikke saaledes; thi det er jo et Garantidokument, Købmanden skal afgive, som er til vedkommende Købers Disposition, hvis han ønsker at benytte det, men som han har fri Ret til at lade være at benytte, hvis han ikke ønsker det, og naar det erede Medlem i saa stærke Ord drog til Felts mod det obligatoriske, der ligger deri, og sagde, at det var særlig fra Tyskland, at den Slags Indflydelse kom, og nævnedes, at i England var det ikke obligatorisk, saa er det jo netop i den engelske Lov baade for Foderstoffer og Gødninger obligatorisk at levere et saadant Garantidokument. Den engelske Lov for Gødninger og Foderstoffer lyder jo netop paa, at Køberen skal have fra Sælgeren et saadant Dokument (Det. Hansen: Læs den senere Paragraf!). Saa, men i den senere Paragraf — jeg kender den meget godt — staar der: „undlade, uden rimelig Grund, at give den lobbefalede Faktura ved, før eller saa snart som muligt efter det.“ Det er ikke, at han helt undlader, men han ifalder Straf, hvis han undlader at gøre det lige straks, han har Forpligtelse til at gøre det, og England er dog vistnok det Land i Europa, hvor den personlige Frihed staar højt, hvor den personlige Frihed respekteres allermost. Naar der fra Købmandsstandens Side ankes over, at det i Praxis vil volde store Banstieligheder, tror jeg ogsaa, at den Anke vil falde til Jorden, saa snart Sagen er sat i System, fordi disse Garantidokumenter jo ere trykte